

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

COM(94) 214 τελικό
Βρυξέλλες, 15.06.1994
94/0146 (CNS)

Πρόταση
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ, ΕΥΡΑΤΟΜ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων

Πρόταση

ΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

για τη κατάρτιση σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών
συμφερόντων των Κοινοτήτων

(υποβληθείσες από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Ιστορικό

Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων αποτελεί προτεραιότητα στην οποία τα κοινοτικά όργανα αποδίδουν ιδιαίτερη σημασία. Στον τομέα αυτό έχουν αρχίσει διάφορες ενέργειες από τη δεκαετία του '70. Το 1976, η Επιτροπή παρουσίασε ένα σχέδιο συνθήκης σχετικά με τη νομική προστασία των οικονομικών συμφερόντων.

Από το τέλος της δεκαετίας του '80 οι ενέργειες στον τομέα της νομικής προστασίας ενισχύθηκαν και περιέλαβαν έναν προβληματισμό σχετικά με το θέμα της νομικής προστασίας όχι μόνο στο πλαίσιο του κοινοτικού αλλά και του εθνικού δικαίου.

Το Συμβούλιο Υπουργών Δικαιοσύνης στο ψήφισμά του της 13ης Νοεμβρίου 1991 δήλωσε ότι "η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών για την πρόληψη και καταπολέμηση των δόλων ενεργειών που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων ενισχύεται με την εναρμόνιση των κανόνων που περιέχονται στις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που επιβάλλουν κυρώσεις σε τέτοιες ενέργειες", και κάλεσε την Επιτροπή να εκπονήσει "νομική συγκριτική μελέτη των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των προαναφερθέντων κρατών μελών, προκειμένου να αποφασισθεί εάν πρέπει να θεσπισθούν μέτρα για να υπάρξει μεγαλύτερη εναρμόνιση των διατάξεων αυτών".

Παράλληλα, η Επιτροπή εκπόνησε με δική της πρωτοβουλία συγκριτική μελέτη για τα συστήματα διοικητικών και ποινικών κυρώσεων των κρατών μελών, καθώς και για τις γενικές αρχές του συστήματος των κοινοτικών κυρώσεων. Οι μελέτες που πραγματοποιήθηκαν δείχνουν ότι πρέπει να αναληφθεί νομοθετική δράση και στους δύο τομείς. Τα αποτελέσματα αυτών των μελετών διαβιβάστηκαν τον Ιούλιο του 1993 από την Επιτροπή στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Οι προσπάθειες για τη νομική προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με την καταπολέμηση της απάτης εκφράστηκαν εν τω μεταξύ άμεσα στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση αφενός με τις διατάξεις του άρθρου 209Α ΕΚ σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, αφετέρου με τις διατάξεις του τίτλου VI σχετικά με τη συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων. Το άρθρο 209Α ΕΚ περιέχει σε γενικές γραμμές την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση 68/88, η οποία εκδόθηκε στις 21.09.1989 και δημιούργησε την υποχρέωση των κρατών μελών να εξομοιώνουν την προστασία των συμφερόντων της Κοινότητας με τα δικά τους οικονομικά συμφέροντα, και να προβλέψουν μία διάταξη αποτελεσματικών, ανάλογων και αποτρεπτικών κυρώσεων.

Ταυτόχρονα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αναγνώρισε, σε απόφαση που εξέδωσε στις 27 Οκτωβρίου 1992 (υπόθ. 240/90), την αρμοδιότητα της Επιτροπής να επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις στο πλαίσιο των εκτελεστικών εξουσιών της με βάση κανονισμούς της κοινής οργάνωσης αγοράς.

2. Νομικό πλαίσιο της πρωτοβουλίας της Επιτροπής

Σε ψήφισμα που εξέδωσε το Μάρτιο του 1994 με βάση έκθεση της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού σχετικά με τη νομική προστασία και την εξουσία της Επιτροπής να διεξάγει αυτόνομα έρευνα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει το 1994 προτάσεις βάσει των άρθρων 100Α και 209Α ΕΚ αφενός σχετικά με τις αρχές που διέπουν την εξουσία επιβολής κοινοτικών διοικητικών κυρώσεων και αφετέρου σχετικά με το εθνικό ποινικό δίκαιο που προστατεύει τα οικονομικά συμφέροντα κατά της απάτης.

Το Ηνωμένο Βασίλειο, από την πλευρά του, εξέδωσε το Μάρτιο του 1994 σχέδιο κοινής δράσης στον τομέα της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων βάσει των διατάξεων του τίτλου VI.

Όσον αφορά την Επιτροπή, είναι της γνώμης ότι, για να είναι αποτελεσματικά τα μέτρα, πρέπει να ληφθούν τόσο σε κοινοτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο κρατών μελών.

Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας απαιτεί αφενός τον ορισμό των πράξεων που θίγουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό τόσο στο κοινοτικό δίκαιο, όσο και στο εθνικό ποινικό δίκαιο, αφετέρου τη δημιουργία ενός πλαισίου για την επιβολή των κυρώσεων και σε κοινοτικό επίπεδο (διοικητικές κυρώσεις) και σε εθνικό επίπεδο (ποινικές κυρώσεις). Οι νομικές βάσεις που προτείνει η Επιτροπή είναι

- για τη δράση που αφορά το κοινοτικό δίκαιο, τα άρθρα 235 ΕΚ και 203 Ευρατόμ, και
- για τη δράση που αφορά το εθνικό ποινικό δίκαιο, το άρθρο Κ 3(2).

Το άρθρο 209Α ΕΚ, παρόλο που εισήγαγε στη συνθήκη για την ίδρυση της Κοινότητας μία ειδική διάταξη σχετικά με το καθήκον των κρατών μελών να λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των δικών τους οικονομικών συμφερόντων, ωστόσο δεν παρέχει καμία νομική βάση για νομοθετική δράση.

Στον τομέα του κοινοτικού δικαίου, η Επιτροπή προτείνει κανονισμό σχετικά με κοινοτικές διοικητικές κυρώσεις. Στον τομέα του ποινικού δικαίου, η Επιτροπή προτείνει μία σύμβαση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.

Όσον αφορά την Κοινότητα, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η νομική βάση αποτελείται από το άρθρο 235 ΕΚ και το άρθρο 203 Ευρατόμ. Λόγω του επιδιωκόμενου στόχου, δηλαδή της δημιουργίας ενός οριζόντιου κοινοτικού καθεστώτος που δεν αποσκοπεί απλώς στη δημιουργία ενός καθεστώτος κοινοτικών κυρώσεων, για το οποίο θα ήταν αρκετή μία ειδική τομεακή βάση αλλά μάλλον ένα καθεστώς που αποσκοπεί στην εξ ολοκλήρου διαχείριση των πόρων των Κοινοτήτων, επιβάλλεται η προσφυγή στις ενιαίες γενικές βάσεις των δύο συνθηκών.

Στον ποινικό τομέα, οι στόχοι που επιδιώκονται είναι τόσο μεγάλοι ώστε μόνο διακρατικά μέτρα θα ήταν κατάλληλα.

Για να συμπληρωθεί η νομική διάρθρωση που έχει σχεδιασθεί για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων, η Επιτροπή προτείνει, με βάση το άρθρο 95 ΕΚΑΧ, να εκδοθεί απόφαση που να επεκτείνει το περιεχόμενο του κανονισμού ΕΚ/Ευρατόμ για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων στον τομέα της συνθήκης ΕΚΑΧ.

3. Το σχέδιο κανονισμού

Το άρθρο 1 καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, δηλαδή τις απάτες, καταχρήσεις και λοιπές παραλείψεις έναντι των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας. Όλες μαζί οι διάφορες αυτές ενέργειες καλούνται "παρατυπίες" ώστε να διευκολύνεται η σύνταξη των επόμενων άρθρων.

Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, ώστε να καλύψει όχι μόνο αυτό καθαυτό τον προϋπολογισμό, αλλά και κάθε άλλο έσοδο διαχειριζόμενο από ή για ένα όργανο των Κοινοτήτων.

Το άρθρο 2 ορίζει την απάτη. Ο ορισμός αυτός αποσκοπεί στην αντιμετώπιση κάθε είδους παράνομης πράξης ή παράλειψης, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας κρινόμενης σε σχέση με τις υποχρεώσεις επιμέλειας.

Το Ηνωμένο Βασίλειο, από την πλευρά του, εξέδωσε το Μάρτιο του 1994 σχέδιο κοινής δράσης στον τομέα της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων βάσει των διατάξεων του τίτλου VI.

Όσον αφορά την Επιτροπή, είναι της γνώμης ότι, για να είναι αποτελεσματικά τα μέτρα, πρέπει να ληφθούν τόσο σε κοινοτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο κρατών μελών.

Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας απαιτεί αφενός τον ορισμό των πράξεων που θίγουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό τόσο στο κοινοτικό δίκαιο, όσο και στο εθνικό ποινικό δίκαιο, αφετέρου τη δημιουργία ενός πλαισίου για την επιβολή των κυρώσεων και σε κοινοτικό επίπεδο (διοικητικές κυρώσεις) και σε εθνικό επίπεδο (ποινικές κυρώσεις). Οι νομικές βάσεις που προτείνει η Επιτροπή είναι

- για τη δράση που αφορά το κοινοτικό δίκαιο, τα άρθρα 235 ΕΚ και 203 Ευρατόμ, και
- για τη δράση που αφορά το εθνικό ποινικό δίκαιο, το άρθρο Κ 3(2).

Το άρθρο 209Α ΕΚ, παρόλο που εισήγαγε στη συνθήκη για την ίδρυση της Κοινότητας μία ειδική διάταξη σχετικά με το καθήκον των κρατών μελών να λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των δικών τους οικονομικών συμφερόντων, ωστόσο δεν παρέχει καμία νομική βάση για νομοθετική δράση.

Στον τομέα του κοινοτικού δικαίου, η Επιτροπή προτείνει κανονισμό σχετικά με κοινοτικές διοικητικές κυρώσεις. Στον τομέα του ποινικού δικαίου, η Επιτροπή προτείνει μία σύμβαση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.

Όσον αφορά την Κοινότητα, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η νομική βάση αποτελείται από το άρθρο 235 ΕΚ και το άρθρο 203 Ευρατόμ. Λόγω του επιδιωκόμενου στόχου, δηλαδή της δημιουργίας ενός οριζόντιου κοινοτικού καθεστώτος που δεν αποσκοπεί απλώς στη δημιουργία ενός καθεστώτος κοινοτικών κυρώσεων, για το οποίο θα ήταν αρκετή μία ειδική τομεακή βάση αλλά μάλλον ένα καθεστώς που αποσκοπεί στην εξ ολοκλήρου διαχείριση των πόρων των Κοινοτήτων, επιβάλλεται η προσφυγή στις ενιαίες γενικές βάσεις των δύο συνθηκών.

Στον ποινικό τομέα, οι στόχοι που επιδιώκονται είναι τόσο μεγάλοι ώστε μόνο διακρατικά μέτρα θα ήταν κατάλληλα.

Για να συμπληρωθεί η νομική διάρθρωση που έχει σχεδιασθεί για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων, η Επιτροπή προτείνει, με βάση το άρθρο 95 ΕΚΑΧ, να εκδοθεί απόφαση που να επεκτείνει το περιεχόμενο του κανονισμού ΕΚ/Ευρατόμ για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων στον τομέα της συνθήκης ΕΚΑΧ.

3. Το σχέδιο κανονισμού

Το άρθρο 1 καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, δηλαδή τις απάτες, καταχρήσεις και λοιπές παραλείψεις έναντι των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας. Όλες μαζί οι διάφορες αυτές ενέργειες καλούνται "παρατυπίες" ώστε να διευκολύνεται η σύνταξη των επόμενων άρθρων.

Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού διευρύνει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού, ώστε να καλύψει όχι μόνο αυτό καθαυτό τον προϋπολογισμό, αλλά και κάθε άλλο έσοδο διαχειριζόμενο από ή για ένα όργανο των Κοινοτήτων.

Το άρθρο 2 ορίζει την απάτη. Ο ορισμός αυτός αποσκοπεί στην αντιμετώπιση κάθε είδους παράνομης πράξης ή παράλειψης, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας κρινόμενης σε σχέση με τις υποχρεώσεις επιμέλειας.

Το άρθρο 2 περιλαμβάνει την απόπειρα απάτης στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης.

Το άρθρο 3 θεσπίζει την ευθύνη των φυσικών και νομικών προσώπων. Εξάλλου, το σχέδιο καθιστά υπεύθυνα τα πρόσωπα που, αν και δεν διέπραξαν την παράβαση, ωστόσο έχουν κάποια εξουσία σε μια επιχείρηση.

Το άρθρο 4 καθορίζει την κλίμακα των κυρώσεων που πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση απάτης εις βάρος του προϋπολογισμού της Κοινότητας. Το άρθρο αυτό ορίζει τις περιστάσεις που θεωρούνται ως επιβαρυντικές. Η έννοια της ένωσης κακοποιών δεν πρέπει να ερμηνεύεται ανάλογα με την ενοχοποίηση βάσει του ποινικού δικαίου, αλλά αφορά τις απάτες στο πλαίσιο του οργανωμένου εγκλήματος.

Το άρθρο 5 καθορίζει τους κανόνες αρμοδιότητας σε περίπτωση που η απάτη πραγματοποιήθηκε σε πολλά κράτη μέλη. Ο βασικός κανόνας της εθνικής αρμοδιότητας, συγκεκριμένα ότι τα ουσιώδη γεγονότα διαπράχθηκαν στο έδαφος ενός συγκεκριμένου κράτους, πρέπει να διευκρινιστεί αργότερα με διατάξεις εφαρμογής.

Το άρθρο 6 εξομοιώνει τις απάτες που διαπράττονται σε τρίτα κράτη με απάτες που διαπράττονται στα κράτη μέλη της Κοινότητας, στο βαθμό που είτε το όφελος θα μπορούσε να έχει αποκτηθεί, απεκτήθη ή διαβιβάσθηκε στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, είτε ο δράστης είναι υπήκοος του εν λόγω κράτους, είτε μία πράξη που συνέδραμε στην απάτη ολοκληρώθηκε στην επικράτειά τους.

Τα άρθρα 7 και 8 αφορούν την έκδοση, τη δίωξη, την παραγραφή και δικαστική αρωγή, που αποτελούν θέματα για τα οποία η Επιτροπή δεν έχει δικαίωμα πρωτοβουλίας. Ωστόσο, στο κάτω μέρος της σελίδας παρατίθενται ως κείμενα προβληματισμού της Επιτροπής διατάξεις σχετικές με αυτά τα θέματα.

Το άρθρο 9 θεσπίζει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής για την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας σύμβασης ενόψει ενδεχόμενων βελτιώσεων.

Το άρθρο 10 καθορίζει το μηχανισμό για τη θέσπιση των μέτρων εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 5.

Το άρθρο 11 αναθέτει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να αποφασίζει

- προδικαστικά σχετικά με την ερμηνεία της παρούσας σύμβασης και,
- σχετικά με κάθε διαφορά που αφορά την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ, ΕΥΡΑΤΟΜ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 235,

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 203,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας :

ότι ο γενικός προϋπολογισμός, ο οποίος χρηματοδοτείται μέσω των ιδίων πόρων, εκτελείται απο την Επιτροπή, εντός του ορίου των χορηγηθεισών πιστώσεων και σύμφωνα με τις αρχές της χρήσης δημοσιονομικής διαχείρισης· ότι, προκειμένου να εκπληρώσει το καθήκον αυτό, η Επιτροπή συνεργάζεται στενά με τα κράτη μέλη·

ότι περισσότερο από το ήμισυ των δαπανών των Κοινοτήτων καταβάλλεται στους δικαιούχους μέσω των κρατών μελών·

ότι οι λεπτομέρειες αυτής της αποκεντρωμένης διαχείρισης και των συστημάτων ελέγχου αποτελούν το αντικείμενο διαφόρων λεπτομερών διατάξεων σύμφωνα με τις εν λόγω κοινοτικές πολιτικές· ότι είναι σημαντικό να κατασταλεί η προσβολή των οικονομικών κοινοτικών συμφερόντων σε όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που χρηματοδοτούνται εκτός προϋπολογισμού·

ότι η αποτελεσματικότητα της καταπολέμησης της απάτης που διαπράττεται εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων διέρχεται από την καθιέρωση ενός κοινού νομικού πλαισίου σε όλους τους τομείς κοινοτικής πολιτικής· ότι έχει σημασία προς το σκοπό αυτό να καθορισθούν οι κατηγορίες προσβολών των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και να προσδιορισθούν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την καταπολέμησή τους·

ότι το κοινοτικό δίκαιο προβλέπει θεσπίσει κοινοτικές διοικητικές κυρώσεις στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής· ότι παρόμοιες κυρώσεις θα πρέπει να καθιερωθούν και στους άλλους τομείς,

ότι οι κοινοτικές διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζονται σύμφωνα με ενιαίους στόχους και λεπτομέρειες για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων·

ότι είναι απαραίτητο να καθορισθούν γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται επί των κοινοτικών διοικητικών κυρώσεων, όπως είναι οι κανόνες οι σχετικοί με την παραγραφή και τη μη αναδρομική ισχύ της διάταξης η οποία θεσπίζει την κύρωση, με την επιφύλαξη παρέκκλισης που προβλέπεται ρητά στην ειδική πράξη η οποία προβλέπει την κύρωση·

ότι το κοινοτικό δίκαιο επιβάλλει την υποχρέωση στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη να ελέγχουν τη χρησιμοποίηση των δημοσιονομικών μέσων των Κοινοτήτων σύμφωνα με τους προβλεπόμενους σκοπούς· ότι ενδείκνυται να προβλεφθούν κοινοί κανόνες οι οποίοι να εφαρμόζονται συμπληρωματικά σε σχέση με την υπάρχουσα νομοθεσία·

ότι, παρά το γεγονός ότι οι Συνθήκες έχουν προβλέψει εξουσίες για την θέσπιση διοικητικών κυρώσεων και μέτρων ελέγχου των εσόδων και των δαπανών στους διάφορους τομείς, δεν προβλέπουν τις ειδικές εξουσίες που είναι απαραίτητες για τη θέσπιση οριζόντιων μέτρων που να εφαρμόζονται στο σύνολο αυτών των εσόδων και δαπανών· είναι συνεπώς δικαιολογημένη η εφαρμογή των άρθρων 235 ΕΚ και 203 ΕΚΑΕ·

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ :

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

1. Με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων, λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα όσον αφορά :

- την απάτη που διαπράττεται εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων·
- την καταχρηστική εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας·
- κάθε άλλη παράλειψη υποχρέωσης η οποία προβλέπεται στη νομοθεσία τη σχετική με τα έσοδα των Κοινοτήτων ή τη χορήγηση ενίσχυσης, επιδότησης ή οιοδήποτε άλλου πλεονεκτήματος.

Οι απάτες, καταχρήσεις και άλλες παραλείψεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο καλούνται εφεξής "παρατυπίες".

2. Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων καλύπτει τόσο τα έσοδα και τις δαπάνες που προβλέπονται στο γενικό προϋπολογισμό, όσο και κάθε άλλο έσοδο ή δαπάνη που αποτελεί το αντικείμενο διαχείρισης από τα κοινοτικά όργανα ή για λογαριασμό αυτών.

Άρθρο 2

1. Συνιστά απάτη εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων κάθε πράξη ή παράλειψη παραβιάζουσα την ισχύουσα νομοθεσία και διαπραττόμενη εκ προθέσεως ή εκ χαρακτηριστικής αμελείας κρινόμενης σε σχέση με τις υποχρεώσεις επιμέλειας, η οποία έχει ως στόχο ή ως αποτέλεσμα:

- είτε τη μείωση ενός ίδιου πόρου ή κάθε άλλου εσόδου των Κοινοτήτων,
- είτε την είσπραξη, την αδικαιολόγητη κατακράτηση υπεξαίρεση πόρων εις βάρος των Κοινοτήτων,

2. Πρόκειται κυρίως για :

- την κατάρτιση, προμήθεια, χρησιμοποίηση ή παρουσίαση εγγράφων ή δηλώσεων ψευδών, ανακριβών ή ελλιπών, τα οποία είναι απαραίτητα για τη χορήγηση μιας πίστωσης ή για την είσπραξη ενός εσόδου·

- την παράλειψη παροχής στην αρμόδια αρχή των πληροφοριών που αφορούν τις τροποποιήσεις των όρων που επιβάλλονται για τη χορήγηση μιας πίστωσης ή την είσπραξη ενός εσόδου·
- την υπεξαίρεση ή κατασπατάληση χρηματικών ποσών·
- την εν γνώσει χρησιμοποίηση ενισχύσεων ή επιδοτήσεων που έχουν ληφθεί μέσω ανακριβών ή ελλιπών δηλώσεων ή μέσω άλλων τεχνασμάτων.

Άρθρο 3

1. Αποτελούν κατάχρηση της κοινοτικής νομοθεσίας, οι πράξεις που έχουν αναληφθεί με σκοπό να αποκτηθεί αχρεωστήτως όφελος δημιουργώντας μέσω εικονικών τεχνητών ενεργειών κατάσταση τυπικά σύμφωνη με τις νόμιμες προϋποθέσεις ενώ στερούνται πραγματικού οικονομικού λόγου και είναι αντίθετες προς τους στόχους της εν λόγω κοινοτικής νομοθεσίας.
2. Οι πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν παράγουν δικαιώματα ή οφέλη.

Άρθρο 4

1. Η μη εκ προθέσεως ή μη προκύπτουσα εξ αμελείας παράλειψη οδηγεί, κατά γενικό κανόνα,
  - στην ανάκληση του αχρεωστήτως αποκτηθέντος οφέλους·
  - στην υποχρέωση καταβολής ή επιστροφής των οφειλομένων ή αχρεωστήτως εισπραχθέντων ποσών προσαυξημένων, κατά περίπτωση, κατά τους τόκους οι οποίοι μπορούν να καθοριστούν κατ' αποκοπήν·
  - στην πλήρη ή μερική απώλεια της εγγύησης που έχει συσταθεί προς υποστήριξη της αίτησης ενός χορηγηθέντος οφέλους ή κατά την είσπραξη μιας προκαταβολής.
 Τα μέτρα αυτά δεν αποτελούν κυρώσεις.
2. Η μη εκ προθέσεως ή μη προκύπτουσα εξ αμελείας παράλειψη μπορεί, πάντως, να οδηγήσει στην επιβολή κοινοτικών διοικητικών κυρώσεων, όταν για την καλή εφαρμογή της η εν λόγω νομοθεσία προβλέπει την εφαρμογή διοικητικών κυρώσεων ανεξαρτήτως υποκειμενικού στοιχείου ευθύνης.

Άρθρο 5

Πέραν των προβλεπόμενων στο άρθρο 4, παράγραφος 1, μέτρων, η απάτη, η κατάχρηση ή κάθε άλλη παράλειψη προκύπτουσα εξ αμελείας οδηγεί στην επιβολή, εκ μέρους των κρατών μελών ή της Επιτροπής ανάλογα με την περίπτωση, κοινοτικής διοικητικής κύρωσης, όταν υπάρχει αντίστοιχη πρόβλεψη από την κοινοτική νομοθεσία.

Άρθρο 6

Τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη της υποχρέωσης των κρατών μελών να μεριμνούν ώστε να τιμωρούνται οι παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου με τα κατάλληλα μέτρα του εθνικού τους δικαίου, και αυτό υπό όρους, ουσίας και διαδικασίας, ανάλογους προς εκείνους που ισχύουν για τις παραβάσεις εθνικού δικαίου παρόμοιου χαρακτήρα και σημασίας και οι οποίοι εξασφαλίζουν αποτελεσματική, ανάλογη και αποτρεπτική προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ

Άρθρο 7

1. Ως κοινοτικές διοικητικές κυρώσεις νοούνται τα μέτρα που προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία με σκοπό να καταστείλουν τις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 5 και τα οποία συνεπάγονται δυσμενείς οικονομικές ή δημοσιονομικές συνέπειες για τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που προβλέπονται στο άρθρο 8.

Μπορούν να προβλέπονται κυρίως οι ακόλουθες κυρώσεις :

- χρηματική διοικητική κύρωση, συμπεριλαμβανομένης της πληρωμής ενός ποσού υπερβαίνοντος τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα ή διαφυγόντα ποσά, προσαυξημένα, κατά περίπτωση, κατά τους τόκους·
  - η πλήρης ή μερική στέρηση ενός πλεονεκτήματος χορηγηθέντος από την κοινοτική νομοθεσία, ακόμα και αν ο δράστης έχει αχρεωστήτως επωφεληθεί ενός μόνο μέρους αυτού του πλεονεκτήματος·
  - ο αποκλεισμός ή η απόσυρση του ευεργετήματος για περίοδο μεταγενέστερη της περιόδου κατά την οποία έλαβε χώρα η παρατυπία·
  - η προσωρινή ή οριστική απόσυρση μιας έγκρισης ή αναγνώρισης απαραίτητης για τη συμμετοχή σε κοινοτικό καθεστώς ενίσχυσης.
2. Στο μέτρο που είναι απαραίτητο για να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή της εν λόγω νομοθεσίας, οι διατάξεις που προβλέπουν τις διοικητικές κυρώσεις καθορίζουν το χαρακτήρα τους και την έκτασή τους σε συνάρτηση με την έκταση του κινδύνου παρατυπίας, τη σημασία του παραχωρηθέντος ευεργετήματος ή του αποκτηθέντος οφέλους, το χαρακτήρα και τη σοβαρότητα της παρατυπίας, κυρίως σε σχέση με το υποκειμενικό της στοιχείο.

Άρθρο 8

Οι κοινοτικές διοικητικές κυρώσεις επιβάλλονται:

- σε φυσικά πρόσωπα τα οποία έχουν διαπράξει ή έχουν συμβάλει στη διάπραξη παρατυπίας·
- σε φυσικά πρόσωπα που είναι υποχρεωμένα, λόγω της θέσης τους ή των καθηκόντων τους, να αποτρέψουν με τα κατάλληλα μέτρα τη διάπραξη παρατυπίας·
- σε νομικά πρόσωπα, όταν η παρατυπία έχει διαπραχθεί από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τους και διαθέτει εξουσία λήψης αποφάσεων εκ του νόμου, κατ'εξουσιοδότηση ή εκ των πραγμάτων·
- στις ομάδες ή ενώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων, όταν η παρατυπία έχει διαπραχθεί από ένα φυσικό πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό αυτών και διαθέτει εξουσία λήψης αποφάσεων εκ του νόμου, κατ'εξουσιοδότηση ή εκ των πραγμάτων.

Άρθρο 9

1. Μπορούν να επιβληθούν διοικητικές κυρώσεις για παρατυπία παρά μόνον εντός προθεσμίας 5 ετών από τη διάπραξη της. Για τις διαρκείς κατ'εξακολούθηση παρατυπίες, η παραγραφή αρχίζει να μετράει από την ημερομηνία κατά την οποία έληξε η παρατυπία. Πάντως, όσον αφορά τα πολυετή προγράμματα η προθεσμία αυτή αρχίζει να μετράει από την ημερομηνία περάτωσης του προγράμματος.

Η παραγραφή του δικαιώματος δίωξης διακόπτεται από κάθε πράξη προερχόμενη από εθνική ή κοινοτική αρχή με σκοπό τη διενέργεια ανάκρισης ή τη δίωξη της παράβασης.

2. Η προθεσμία εκτέλεσης της απόφασης η οποία προσδιορίζει τη διοικητική κύρωση ανέρχεται σε 5 έτη. Το σημείο έναρξης αυτής της προθεσμίας αρχίζει την ημέρα κατά την οποία η απόφαση κατέστη οριστική.

Η παραγραφή της κύρωσης διακόπτεται από την ανακοίνωση απόφασης η οποία τροποποιεί το αρχικό ποσό της κύρωσης.

Η παραγραφή της κύρωσης αναστέλλεται καθόσον χρόνο χορηγείται ευκολία πληρωμής.

Άρθρο 10

Δεν μπορεί να επιβληθεί καμία κύρωση στο βαθμό που δεν έχει προβλεφθεί σε κοινοτική πράξη προηγούμενη της παρατυπίας. Σε περίπτωση μεταγενέστερης τροποποίησης των μέτρων διοικητικών κυρώσεων που περιλαμβάνονται σε μια κοινοτική νομοθεσία, οι επικαιρότερες διατάξεις εφαρμόζονται αναδρομικά, εκτός αν αυτή η νέα νομοθεσία προβλέπει ρητά τη μη αναδρομικότητα αυτών των διατάξεων.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΠΙΤΟΠΙΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ

Άρθρο 11

1. Τα μέτρα ελέγχου προσαρμόζονται στους ειδικούς μηχανισμούς που πρέπει να τεθούν σε λειτουργία και είναι ανάλογα των επιδιωκόμενων στόχων.
2. Ο χαρακτήρας και η συχνότητα των επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων καθώς και οι λεπτομέρειες εκτέλεσής τους καθορίζονται με σκοπό να εξασφαλιστεί η ενιαία και αποτελεσματική εφαρμογή της εν λόγω νομοθεσίας και κυρίως να προληφθούν και να διαπιστωθούν οι παρατυπίες. Τα μέτρα αυτά λαμβάνουν υπόψη στο μέτρο του δυνατού τις ισχύουσες στα κράτη μέλη διοικητικές πρακτικές και διαρθρώσεις και καθορίζονται κατά τρόπον ώστε να μη δημιουργούν υπερβολικές οικονομικές υποχρεώσεις και διοικητικά έξοδα.
3. Οι επιτόπιοι έλεγχοι και εξακριβώσεις της Επιτροπής πραγματοποιούνται, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στις καθ'ύλη ρυθμίσεις, από υπαλλήλους εξουσιοδοτημένους δυνάμει αυτών των ρυθμίσεων καθώς επίσης από εμπειρογνώμονες δεόντως εξουσιοδοτημένους. Υπό την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων σχετικά με το απόρρητο της δικαστικής ανακρίσεως, οι υπάλληλοι και οι εμπειρογνώμονες που προβαίνουν σε επιτόπιο έλεγχο έχουν πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που αφορούν τις εν λόγω πράξεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν συγκεντρωθεί από τους εθνικούς ελεγκτές, ενώ παράλληλα έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν αντίγραφα αυτών των εγγράφων που βρίσκονται στη διάθεσή τους.

Όλες οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται σε σχέση με τους ελέγχους και τις εξακριβώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Δεν μπορούν να ανακοινωθούν σε πρόσωπα άλλα πλην εκείνων τα οποία νομιμοποιούνται, λόγω των αρμοδιοτήτων τους, να τα γνωρίζουν, ούτε να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς άλλους πλην εκείνων που προβλέπονται στην παράγραφο 2.

4. Οφείλουν να επιτρέπουν τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων και εξακριβώσεων και κυρίως να διευκολύνουν την πρόσβαση στις εγκαταστάσεις, γήπεδα, συγκοινωνιακά μέσα ή άλλους προς επίσκεψη για το σκοπό αυτό τόπους, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα
  - τα οποία απολαμβάνουν, άμεσα ή έμμεσα, οικονομικού πλεονεκτήματος ή
  - στα οποία η κοινοτική νομοθεσία επιβάλλει υποχρεώσεις ή
  - τα οποία συμμετέχουν έμμεσα ή άμεσα στις ενέργειες που προβλέπονται από την εφαρμοστέα νομοθεσία, κυρίως ως διαδοχικοί προμηθευτές, αποστολείς, μεταφορείς ή μεταποιητές, οργανισμοί διαχείρισης ή συντονιστές.
5. Όταν τα αναφερόμενα στην παράγραφο 4 πρόσωπα αντιτίθενται σε έναν επιτόπιο έλεγχο ή εξακρίβωση, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος παρέχει στους υπαλλήλους και στους δεόντως εξουσιοδοτημένους από την Επιτροπή εμπειρογνώμονες την απαραίτητη συνδρομή για να τους επιτρέψει να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την εκπλήρωση της αποστολής επιτόπιου ελέγχου και εξακρίβωσης, η οποία τους έχει ανατεθεί, σύμφωνα με τους εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες.

Άρθρο 12

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευση του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΡΟΤΑΣΗ
ΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως το άρθρο της Κ.3. παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση στοιχείο γ),

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας:

ότι για τους σκοπούς της υλοποίησης των στόχων της Ένωσης και δυνάμει του άρθρου Κ.1. σημείο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η καταπολέμηση της απάτης διεθνούς κλίμακος αποτελεί θέμα κοινού ενδιαφέροντος, υπαγόμενο στη συνεργασία που καθιερώνεται από τον τίτλο VI αυτής της Συνθήκης, υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

ότι το άρθρο 209 Α, της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το άρθρο 78Η της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και το άρθρο 183Α της συνθήκης για την ίδρυση Ατομικής Ενέργειας επιβάλλουν στα κράτη μέλη ειδικές υποχρεώσεις προκειμένου να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης που πλήττει τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων, πέραν εξάλλου των γενικότερων υποχρεώσεων που τους ανατίθενται κυρίως βάσει των διατάξεων του άρθρου 5 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

ότι το Συμβούλιο, με το ψήφισμά του της 30 Νοεμβρίου 1993, τόνισε ότι ορισμένος αριθμός θεμάτων που υπολείπονται να ρυθμιστούν στο πλαίσιο της καταπολέμησης της απάτης που πλήττει τα οικονομικά συμφέροντα των Κοινοτήτων, υπάγεται στα θέματα κοινού ενδιαφέροντος που καλύπτονται από τον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι ενδείκνυται να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή, κυρίως σε εκείνα που αφορούν τις παραβάσεις, την ευθύνη, τις κυρώσεις, τα τοπικά όρια ισχύος του ποινικού νόμου, τη δικαστική αρψγή και την παραγραφή·

ότι για να επιτευχθούν οι ειδικοί στόχοι της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων, πρέπει να εξασφαλισθεί η συμβατότητα των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων καθώς και η συνεκτική εφαρμογή τους, νομοθεσίες οι οποίες μετά τη συγκριτική μελέτη που διεξήχθη από την Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως του Συμβουλίου στο ψήφισμά του της 13ης Νοεμβρίου 1991⁽²⁾, απεδείχθησαν ανεπαρκείς·

⁽¹⁾ ΕΕ C

⁽²⁾ ΕΕ C 328, 17.12.1991, σ. 1.

ότι⁽³⁾

1. Αποφασίζει τη κατάρτιση της σύμβασης, της οποίας το κείμενο περιλαμβάνεται στο παράρτημα, η οποία υπογράφεται σήμερα από τους εκπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ένωσης.
2. Συστήνει την έγκρισή της από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.
3. Καλεί τα κράτη μέλη να ανακοινώσουν και να καταθέσουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου τα έγγραφα που θα αποδεικνύουν την εκπλήρωση των διαδικασιών που επιβάλλονται από τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους για την κύρωση της σύμβασης.
4. Ζητεί από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου να ενημερώσει τα κράτη μέλη για την έναρξη ισχύος της σύμβασης.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

⁽³⁾ Βλ. υποσημείωση τίτλου III: δικαστική συνεργασία μεταξύ κρατών μελών. Εκτιμώντας ότι επιβάλλεται μεταξύ άλλων να προβλεφθούν οι ενδεδειγμένοι κανόνες στον τομέα της αρμοδιότητας, της δίωξης, της έκδοσης και της δικαστικής αρωγής, επειδή οι συμβάσεις που έχουν υπογραφεί στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικά θέματα δεν εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη και δεν ανταποκρίνονται, οπωσδήποτε, στις ειδικές ανάγκες της καταπολέμησης της απάτης που διαπράττεται εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων και ότι η κύρια αρμοδιότητα διαπίστωσης, δίωξης και κύρωσης των περιπτώσεων απάτης που διαπράττονται εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων επαφίεται στα κράτη μέλη.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Αναφερόμενα στην πράξη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. .... της .....

Εκτιμώντας:

ότι οι οικονομικές και δημοσιονομικές απάτες που αφορούν τα έσοδα και τις δαπάνες των Κοινοτήτων υπερβαίνουν συχνά το πλαίσιο ενός κράτους μέλους και ότι τελούνται ολοένα και συχνότερα από εγκληματικές οργανώσεις·

ότι υπάρχει κίνδυνος να εκμεταλλεύονται αυτές οι οργανώσεις απίμωρητα τα συστήματα συγκέντρωσης και χορήγησης κοινοτικών πόρων στο μέτρο που οι εθνικές νομοθεσίες διαθέτουν συστήματα κύρωσης ανεπαρκώς προσαρμοσμένα σε αυτό το είδος εγκληματικότητας ή που παρατηρούνται τέτοιες διαφορές μεταξύ των κρατών μελών οι οποίες καταλήγουν να εμποδίζουν την αποτελεσματική προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων·

ότι η προστασία των κοινοτικών οικονομικών συμφερόντων επιβάλλει την ποινική δίωξη κάθε δόλιας συμπεριφοράς η οποία θίγει τα εν λόγω συμφέροντα και αξιώνει από τα κράτη μέλη να αναφέρονται προς το σκοπό αυτό στον ίδιο ορισμό·

ότι η αρχή της ποινικής ευθύνης των φυσικών προσώπων παραμένει το θεμέλιο της ποινικής ευθύνης στα κράτη μέλη της Ένωσης· ότι η μεταχείριση των διαφόρων συμμετεχόντων στη διάπραξη απάτης και η πολυπλοκότητα των μηχανισμών λήψης αποφάσεων στα πλαίσια των επιχειρήσεων καθιστούν απαραίτητες ορισμένες μεταρρυθμίσεις του εσωτερικού δικαίου των κρατών μελών·

ότι οι επιχειρήσεις διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στους τομείς δραστηριοτήτων που έχουν σχέση με τον κοινοτικό προϋπολογισμό και ότι η ευθύνη τους, σε περίπτωση απάτης διαπραττόμενης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων, θα πρέπει να είναι δεδομένη, στο μέτρο που αυτή η απάτη διαπράττεται με τη συνδρομή οιοδήποτε οργάνου, νόμιμου αντιπροσώπου ή προσώπου το οποίο διαθέτει εκ του de jure ή de facto εξουσία λήψεως αποφάσεων στις εν λόγω επιχειρήσεις·

ότι ενδείκνυται να καταστούν αρμόδια κατά προτίμηση τα κράτη μέλη στην επικράτεια των οποίων έχουν λάβει τα βασικά πραγματικά περιστατικά της απάτης·

ότι οι κανόνες που αφορούν τα τοπικά όρια ισχύος των εθνικών κανόνων εμποδίζουν την αποτελεσματική καταπολέμηση των διασυνοριακών περιπτώσεων απάτης που διαπράττονται εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων ενώ οι απάτες αλιτές είναι ολοένα και υπόκεινται συχνά στην δικαιοδοσία διαφόρων εθνικών δικαστηρίων·

ότι⁽⁴⁾

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

⁽⁴⁾ Βλ. υποσημείωση τίτλου III: δικαστική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών. Εκτιμώντας ότι οι κανόνες σχετικά με την υποχρέωση δίωξης, έκδοσης και δικαστικής αρωγής πρέπει να εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων φορολογικής απάτης κυρίως στον τομέα του Φόρου Προστιθεμένης Αξίας και των δασμών·

ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

*****

ΤΙΤΛΟΣ Ι : ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 : Ποινική πρόβλεψη της απάτης

1. Η απάτη εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων ρυθμίζεται ειδικά.
2. Συνιστά απάτη εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων κάθε πράξη ή παράλειψη, η οποία καταστρατηγεί την ισχύουσα νομοθεσία και διαπράττεται εκ προθέσεως ή εκ χαρακτηριστικής αμελείας η οποία κρίνεται σε σχέση με τις υποχρεώσεις επιμέλειας, η οποία έχει ως στόχο ή ως αποτέλεσμα:
  - είτε τη μείωση ενός ίδιου πόρου ή κάθε άλλου εσόδου των Κοινοτήτων,
  - είτε την είσπραξη, την αδικαιολόγητη κατακράτηση ή υπεξαίρεση χρηματικών πόρων εις βάρος των Κοινοτήτων.
3. Η απάτη εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων αφορά τόσο τα έσοδα και τις δαπάνες που προβλέπονται στο γενικό προϋπολογισμό όσο και κάθε άλλο έσοδο ή δαπάνη που αποτελεί το αντικείμενο διαχείρισης από ή για τα κοινοτικά όργανα.
4. Πρόκειται κυρίως για :
  - την κατάρτιση, προμήθεια, χρησιμοποίηση ή παρουσίαση εγγράφων ή δηλώσεων ψευδών, ανακριβών ή ελλιπών, τα οποία είναι απαραίτητα για τη χορήγηση μιας πίστωσης ή για την είσπραξη ενός εσόδου·
  - την παράλειψη παροχής στην αρμόδια αρχή των πληροφοριών που αφορούν τις τροποποιήσεις των όρων που επιβάλλονται για τη χορήγηση μιας πίστωσης ή την είσπραξη ενός εσόδου·
  - την υπεξαίρεση ή κατασπατάληση χρηματικών ποσών·
  - την εν γνώσει χρησιμοποίηση ενισχύσεων ή επιδοτήσεων που έχουν ληφθεί μέσω ανακριβών ή ελλιπών δηλώσεων ή μέσω άλλων τεχνασμάτων.

Άρθρο 2 : Απόπειρα

Η απόπειρα απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων τιμωρείται με ποινή ίδια με την ποινή της απάτης.

Άρθρο 3 : Ευθύνη

1. Κάθε πρόσωπο το οποίο συμπράττει στη διάπραξη απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων ευθύνεται ως αυτουργός, ηθικός αυτουργός συνεργός ή αποδέκτης προϊόντων του εγκλήματος.
2. Κάθε πρόσωπο το οποίο διαθέτει εξουσία εκ του νόμου, κατ'εξουσιοδότηση ή εκ των πραγμάτων στην επιχείρηση ευθύνεται για την απάτη εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων η οποία διαπράττεται από ένα εκ των μελών της επιχείρησης για λογαριασμό της.

3. Κάθε νομικό πρόσωπο ευθύνεται και υπόκειται τουλάχιστον σε χρηματοδοτικές κυρώσεις, για κάθε απάτη εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων που διαπράττεται από όργανο, πληρεξούσιο ή πρόσωπο το οποίο διαθέτει, εκ του νόμου ή εκ των πραγμάτων, εξουσία λήψης απόφασης στην επιχείρηση.
4. Οι μορφές ευθύνης που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 3 εφαρμόζονται αδιακρίτως.

Άρθρο 4 : Κυρώσεις

1. Η απάτη εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων τιμωρείται τουλάχιστον, είτε με στερητική της ελευθερίας ποινή είτε με χρηματική ποινή είτε και με τις δύο αυτές ποινές. Τα όργανα και προϊόντα της απάτης και τα μεταφορικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη της μπορούν να κατασχεθούν.
2. Η διακεκριμένη απάτη τιμωρείται με αυστηρότερες ποινές. Ο διακεκριμένος χαρακτήρας της απάτης προκύπτει από τα ακόλουθα στοιχεία:
  - * επανάληψη της πράξεως,
  - * από τον προμελετημένο χαρακτήρα της πράξης,
  - * τη συμμετοχή του συγκεκριμένου προσώπου σε ένωση κακοποιών,
  - * την ιδιότητα δημοσίου υπαλλήλου ή οργάνου του δράστου,
  - * τη δωροδοκία υπαλλήλου,
  - * βαρύτητα της ζημίας που αντιστοιχεί σε ποσά ανώτερα των 50.000 Ecu.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ : ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Άρθρο 5 : Αρμόδιο κράτος μέλος και υποχρέωση δίωξης

1. Το κράτος μέλος, στην επικράτεια του οποίου έλαβαν χώρα τα βασικά πραγματικά περιστατικά της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων, είναι κατά προτίμηση αρμόδιο να ασκήσει δίωξη κατά της απάτης, δυνάμει του εθνικού του δικαίου.
2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της έννοιας των ουσιωδών βασικών πραγματικών περιστατικών θεσπίζονται βάσει των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 10.

Άρθρο 6 : Πεδίο εφαρμογής του εθνικού δικαίου

1. Όταν τα βασικά πραγματικά περιστατικά της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων τελέσθηκαν στην επικράτεια τρίτης χώρας, τα κράτη μέλη θεωρούν ότι αυτή η απάτη διεπράχθη καθ'όλα τα στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως στη δική τους επικράτεια, εφόσον:
  - το επιδιωκόμενο όφελος θα μπορούσε να έχει αποκτηθεί, απεκτήθη ή μετεφέρθη στην επικράτειά τους,
  - το ενεχόμενο στην απάτη πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 3 είναι υπήκοός τους,
  - ή μια πράξη που συνέβαλε στην τέλεση της απάτης ολοκληρώθηκε στην επικράτειά τους.
2. Στην περίπτωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, οι διώξεις ασκούνται κατά προτίμηση από το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου ο δράστης της απάτης συνελήφθη ή διαμένει.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ : ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ⁽⁵⁾

Άρθρο 7 : Έκδοση, δώξη, παραγραφή⁽⁶⁾

⁽⁵⁾ Τίτλος ΙΙΙ του σχεδίου σύμβασης ο οποίος δεν αποτελεί μέρος του διατακτικού της πρωτοβουλίας της Επιτροπής στη βάση του άρθρου Κ.3 παράγραφος 2. Υποβάλλεται για εξέταση στο Συμβούλιο ενδεικτικά για να συμπληρωθεί το ουσιαστικό μέρος του εγγράφου.

⁽⁶⁾ Άρθρο 7

- (1) Τα κράτη μέλη εκδίδουν, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις συνθήκες και συμφωνίες σχετικά με την έκδοση τις οποίες έχουν προσυπογράψει, τα πρόσωπα τα οποία διώκονται από τις δικαστικές αρχές του αιτούντος κράτους εφόσον τα προσαπτόμενα γεγονότα συνιστούν ή είναι σε θέση να συστήσουν απάτη εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.

Η έκδοση δεν μπορεί να απορριφθεί λόγω του γεγονότος ότι το αδίκημα αποτελεί φορολογική παράβαση ή λόγω της αξίωσης της διπλής ποινικής πρόβλεψης.

Τα κράτη μέλη εκδίδουν τα διωκόμενα δικαστικώς πρόσωπα με σκοπό την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας που επιβάλλεται λόγω απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.

- (2) Αν το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου διαμένει ή συνελήφθη ο ύποπτος ως αυτουργός της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων αρνείται να εκδόσει το εν λόγω πρόσωπο, επειδή είναι υπήκοός του, αυτό το κράτος οφείλει να υποβάλει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές έτσι ώστε να μπορέσουν να ασκηθούν, κατά περίπτωση, δικαστικές διώξεις. Προς το σκοπό αυτό, ζητά από το κατά προτεραιότητα αρμόδιο κράτος τη διαβίβαση του φακέλου.

Σε αυτή την περίπτωση, αυτό το κράτος θεωρεί την απάτη ως τελεσθείσα στην επικράτειά του.

- (3) Κάθε πράξη η οποία διακόπτει την παραγραφή στο αιτών κράτος μέλος έχει το ίδιο αποτέλεσμα στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και αντίστροφα.

Άρθρο 8 : Δικαστική αρωγή⁽⁷⁾

⁽⁷⁾ Άρθρο 8

- (1) Τα κράτη μέλη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για κάθε δικαστική διαδικασία σχετική με απάτη που διαπράττεται εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.
- (2) Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας σύμβασης, η δικαστική αρωγή συμπεριλαμβάνει κυρίως:
  - την ολοκλήρωση κάθε ανακριτικής πράξης κυρίως εξέταση μαρτύρων, εμπειρογνομόνων ή κατηγορουμένων, αυτοψία, πραγματογνωμοσύνη,
  - την κοινοποίηση αποδεικτικών στοιχείων, δικογραφιών ή εγγράφων,
  - την επίδοση διαδικαστικών πράξεων ή δικαστικών αποφάσεων,
  - την κοινοποίηση αποσπασμάτων του ποινικού μητρώου και κάθε σχετικής πληροφορίας,
  - την έρευνα και κατάσχεση αντικειμένων,
  - την ανακοίνωση των πράξεων που αφορούν την εκτέλεση ποινής ή ανάλογων μέτρων, όπως είναι η είσπραξη προστίμου ή η πληρωμή των εξόδων,
  - τα μέτρα που αφορούν την εκτέλεση των ποινών, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων των σχετικών με την κατάσχεση που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1.
- (3) Η δικαστική αρωγή εφαρμόζεται σε κάθε στοιχείο απάτης που διαπράττεται εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Κοινοτήτων.

Η αξίωση της διπλής ποινικής πρόβλεψης δεν απαιτείται.
- (4) Η αίτηση δικαστικής αρωγής μπορεί να γίνει άμεσα μεταξύ των δικαστικών αρχών και να παραπεμφθεί δια της αυτής οδού. Η αίτηση και τα έγγραφα που τη συνοδεύουν πρέπει να έχουν μεταφραστεί στην ή στις γλώσσες του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Αντίγραφο της αποστολής ή της παραπομπής των αιτήσεων απευθύνεται στα αρμόδια υπουργεία δικαιοσύνης και στην Επιτροπή.
- (5) Η εκτέλεση της αίτησης αρωγής πραγματοποιείται κατ' αρχήν σύμφωνα με τους κανόνες του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Πάντως, μπορεί να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τους κανόνες του αιτούντος κράτους εφόσον αυτοί οι κανόνες διατυπώνονται ρητά στην αίτηση και δεν αντιτίθενται στη δικαστική πρακτική του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΤΙΤΛΟΣ IV : ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 9 : Συνεργασία

Το Συμβούλιο καθιερώνει, σε συνεργασία με την Επιτροπή, τακτική συνεργασία για να αξιολογήσει την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης.

Προς το σκοπό αυτό, καταρτίζεται ετησίως έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 10 : Μέτρα εφαρμογής

1. Το Συμβούλιο, κατά πρωτοβουλία οιοδήποτε κράτους μέλους ή μετά από πρόταση της Επιτροπής, λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.
2. Τα μέτρα εφαρμογής μπορούν να προβλέπουν τις λεπτομέρειες συνεργασίας μεταξύ ενδιαφερομένων κρατών μελών και της Επιτροπής για να επιλυθούν ιδιαίτερες περιπτώσεις.

Άρθρο 11 : Αρμοδιότητα του ΔΕΚ

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να αποφασίζει :

- προδικαστικά επί της ερμηνείας των διατάξεων της παρούσας σύμβασης· οι όροι προσφυγής στο Δικαστήριο είναι εκείνοι των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 177 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας
- κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή της Επιτροπής, σχετικά με κάθε διαφορά που αφορά την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

ΤΙΤΛΟΣ V : ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 12 : Δημοσίευση

Η παρούσα σύμβαση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μόλις τεθεί σε ισχύ.

Άρθρο 13 : Έναρξη ισχύος

Η σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου του εγγράφου κυρώσεως του κράτους μέλους το οποίο θα προβεί τελευταίο σε αυτή τη διατύπωση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

Βρυξέλλες,

(υπογραφές)

ISSN 0254-1483

COM(94) 214 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

09 01

Αριθ. καταλόγου: CB-CO-94-265-GR-C

ISBN 92-77-70359-8

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L-2985 Luxembourg